

Ingenuïtat irreductible

El període actual és una de tantes etapes dins la interinitat permanent que constitueix el mecanisme polític de l'Espanya monàrquica. Sempre han existit forces molt poderoses que han ajudat a afiançar i apuntalar aquests obstacles tradicionals en cada trenca-coll. El pitjor del cas és que aquests aliats de la interinitat permanent han comptat i compten amb una massa d'opinió considerable que es deixa impressionar cada vegada pels mots d'ordre dels interessats a mantenir un estat de coses que ja fa masses anys que dura.

A casa nostra és la dreta del catalanisme la que desempenya aquest rol i ho fa amb tanta perseverança i seny que fins ara cal reconèixer que l'èxit més brillant ha coronat els seus esforços.

A cada nou canvi d'interinitat els mots d'ordre d'aquests dirigents tenen, si fa o no fa, el mateix to. «La Veu» deia, per exemple, en el primer comentari sobre el nou Govern: «La constitució del nou Ministeri sota la presidència del general Berenguer produirà un moment de satisfacció a tota l'opinió pública, etc. Ella assenyala la fi definitiva del règim dictatorial. Ella dona un alleujament a les anímies de tots i obre el pit a totes les esperances.»

Encarregar-se de la cosa pública en aquestes circumstàncies és un gros sacrifici; per això cal—segons «La Veu»—que «l'opinió hi correspongui amb serenitat i faci el propòsit de no pertorbar res amb injustificades impaciances».

Calia, però, aguditzar més la nota de cofoisme i un parell de dies més tard podíem llegir: «Ens plau constatar, també, que tots els segments d'opinió coincideixen en el parer que exposarem el primer dia. Adhuc els representants dels sectors polítics més extremistes coincideixen en les consideracions fonamentals que férem en conèixer la caiguda de la Dictadura. Hi ha encara alguns elements irreductiblement ingenus que creuen amb puerilitat congènita que no ha passat res, que tot segueix igual. N'hi ha d'altres que no accepten cap solució que no sigui catastròfica. Però la massa dels ciutadans, etc.»

L'endemà del 13 de setembre de 1923, segurament que l'orgue de la burgesia catalanista es devia expressar amb el mateix optimisme candorós. La decepció, llavors com ara, estava, tanmateix, a l'aguait. Al cap d'una vintena de dies dels comunicats optimistes de «La Veu» una punta d'amargor i de por, es trasllueix, en el comentari següent:

Esperàvem el restabliment, en un futur pròxim, de la vida jurídica. No fórem lleials amb l'opinió, i amb nosaltres mateixos, si ara calléssim la decepció que el present ens produeix i el temor que ens fa l'esdevenidor... Fins en punts en què la Dictadura sabé cobrir, al

menys, les aparences el Govern actual s'allunya de les prescripcions de la llei que considera vigent... Si hom vol educar el poble en l'exercici dels seus drets, és estrany camí el de vulnerar-los, en punts cabdals, reservant-se el govern nomenaments i atribucions que la pròpia llei no li dona. Veus ací, com en el termini de dues setmanes, poc més o menys, l'orgue del regionalisme, dona la raó als elements que en la seva ingenuïtat irreductible, creuen que no ha passat res, que tot segueix com abans. «La Veu» ha esdevingut de sobte ingenuament irreductible i si bé aquesta confessió no ens fa ni fred ni calor, en canvi, ens ha d'imposar l'obligació a tots els que ens hem situat en front d'aquell sector polític, de contrarestar amb un esforç metòdic i persistent d'educació cívica de la massa popular, la influència malauradament encara considerable que té avui la dreta catalanista sobre una bona part de l'opinió.

RAMON FABREGAT

NOTICIARI POLITIC

Les notes oficials de la Dictadura

Està anunciat la publicació d'un llibre titulat: «Las cien mejores notas de la Dictadura.»

Reposició d'un rètol

Dintre de pocs dies serà tornat al seu primitiu lloc, el rètol que amb grans lletres de bronze, que hi havia damunt la porta de la Biblioteca de Catalunya, en el qual es llegia la següent inscripció: «Institut d'Estudis Catalans.»

El senyor Gassó i Vidal, sempre tan actiu

El senyor Gassó i Vidal, leader dels pupins de la província de Barcelona, ha estat a Madrid, a parlar amb els seus col·legues.

Ara és a París a veure l'amo i a informar-lo del que passa aquí.

EL DIA

DIARI D'ESQUERRA REPUBLICANA

Redacció i Administració:
Cirera, 11 - Telèfon 342

PREUS DE SUSCRIPCIO:

A Manresa 2' ptes. el mes

A fora . . 2'50 » » »

El número corrent 10 cèntims

Anuncis comercials, esquel·les mortuòries i encaixos, a preus de tarifa.

Els tràgics fets de Vich

Hi ha un mort i diversos ferits

Contra la nostra voluntat, ahir no poguérem publicar una completa informació dels fets ocorreguts ahir el migdia, rebuts directament per conferència telefònica. Probablement avui serem més afortunats, després d'haver-se ja fet públic en la premsa barcelonina.

«La Publicitat» diu:

«Els manifestants, malgrat d'exterioritzar llur desafecte, no varen provocar ningú i es donaven per satisfets amb la constitució de l'Ajuntament nou i només es proposaven manifestar el seu entusiasme.

Pregà l'alcalde que acabava de prendre possessió del càrrec, al sergent de la guàrdia civil que es retirés amb la força, però mentre la xicalla encara no satisfeta seguia xiulant, sonaren uns quants trets que causaren la mort de Lluçia Pujols, de 32 anys el qual es disposava entrar dins d'un bar i varen ferir dos altres ciutadans.

Tot Vich està consternat pel fet. El comerç, àdhuc els cafès i els casinos, tancaren les portes, les quals no seran obertes fins després d'efectuat l'enterrament de la víctima.

El poble es congregà a la plaça demanant justícia.

Immediatament es reuniren les forces vives de la ciutat i prengueren acords per a ésser comunicats al governador.

Una comissió de forces vives de Vich

Aquesta Comissió, acompanyada dels senyors Raimon d'Abadal, degà del Col·legi d'Advocats, i Jaume de Riba, vice-president de la Diputació, visitaren el governador civil, al qual manifesta els acords que s'havien pres, encaminats a apaivagar l'excitació popular.

Aquests foren els següents:

Primer. Demanar al senyor Governador que ordeni als ex-regidors que s'han captat una manifestació antipatia de la ciutat perquè, junt amb altres elements pertorbadors que seran indicats per una Comissió que anirà a visitar-lo durant un temps prudencial no siguin visibles per als ciutadans, ço que pot obtenir-se mitjançant una absència o una ordre de no sortir de casa seva.

Segon. Demana al senyor Governador que la força de la guàrdia civil sigui també reclosa, tota vegada que l'Ajuntament respon de l'ordre.

Tercer. Que els ciutadans actualment a la presó de Barcelona siguin immediatament posats en llibertat sense perjudici, no obstant de la depuració dels fets.

Quart. Notificar al senyor Governador que la ciutat pren part en la causa, i de conseqüència, que es veurà precisada a fer en temps oportú les procedents súpli-

Un comentari més

Es una veritat que hi ha hagut senyor que ha manifestat públicament la seva contrarietat en veure's el seu nom esmentat en la relació que es feia en les columnes de El Dia, dels regidors que han passat per la nostra Casa de la Ciutat, des de l'adveniment del Directori militar fins avui. Sembla estrany que el fet de publicar aquesta relació dels ajuntaments dictatorials hagi pogut molestar els elements que els constitueixen. Si mentre durà la situació que els havia nomenat, estiguessen segurs que no els diria res ningú, ja que tots sabem que era perdre el temps intentar-ho, era indiscutible que un dia o altre havia de venir la sanció més lleugera o més pesada dels homes d'aquella situació.

Era cosa tan segura que hem de creure que els mateixos senyors molestats, un cop hauran meditat el cas amb una mica de sentit polític, reconeixeran la lògica del cas.

Però aquest punt, que ja queda tancat ací, en porta a propòsit un altre sobre el qual cal insistir.

Aquest és, el dels homes que sense significació política abans de la Dictadura, han actuat durant el temps d'aquesta. Aquests homes, si no se'ls ha tancat per complet a l'evidència, no és pas possi-

ble que ells mateixos creguin compatible d'actuar avui, que la situació ha d'ésser netejada de totes les il·legalitats que havia establert la Dictadura, havent ocupat un càrrec donat pel règim dictatorial.

Hem sentit la versió, que creiem fidedigna, que un ex primer tinent d'alcalde manifestava que ell no estava pas disposat a tornar a l'Ajuntament, perquè entenia que no devia formar part dels que deguessin fiscalitzar la seva gestió. Cal reconèixer que aquesta actitud, és la més edequada i la que caldria que prenguessin tots els homes que es trobin en el mateix cas.

Pel que afecta els homes que al 13 de setembre del 1923 havien ja fet abans confessió política i varen passar-se, més aviat o més tard, amb armes i bagatges a la «Unión Patriótica», fent negació dels ideals que havien manifestat sentir, ocupant llocs i manifestant trobar-se més bé amb la flamant doctrina de les U. P. que no s'havien trobat mai en altre partit, aquests homes no és possible que puguin fer res més (políticament parlant) que arreconar-se a casa per evitar-se sentir els judicis que per la seva actuació política poden ésser emesos

I. C.

La constitució de l'Ajuntament de Manresa

Com ja anunciàvem ahir, avui a les sis de la tarda continuarà la sessió de constitució de l'Ajuntament.

Heus ací com ha d'ésser constituïda—si no hi ha novetat—la Comissió Municipal Permanent:

Alcalde, Lluís Viñas Guix.

Primer tinent d'Alcalde, Lluís Guitart Rubiralta.

Segon tinent, Jaume Sitjes.

Tercer tinent, Andreu Clari Recasens.

Quart tinent, Celdoni Puigdelivol.

Cinquè tinent, Enric Orrit Rojo.

Primer tinent d'Alcalde suplent, Marian Padró Blanch.

Segon tinent suplent, Ignasi Martí Fainé.

Tercer tinent suplent, Marian Valhlossera.

Quart tinent suplent, Antoni Cornet Farran.

Cinquè tinent suplent, Josep Alter.

En cas d'ésser reconeguda la incompatibilitat allegada pel senyor Alter, el substituirà en el lloc de regidor, el senyor Francesc Santasusana.

ques a les autoritats competents i a aquest efecte queda nomenada una Comissió que és la que lliura la present nota.»

MONISTROL

El nou Ajuntament

Ahir, a les dotze del migdia, a la Casa Consistorial s'incorporaren els senyors regidors que han de formar el nou Consistori.

Per elecció popular han pres possessió els senyors Crispí Banquet, Josep Serra, Casimir Sot, Miquel Torras i Jaume Quert.

I com a majors contribuents els senyors Jaume Janer, Angel Moll, Adolf Calonge, Antoni Sancristòful, Francesc Ribas, Salvador Vancells i Salvador Daura.

Per tant el senyor Janer fins avui alcalde ha cedit la presidència al senyor Quert com a major d'edat, i acte seguit ha procedit a l'elecció per mitjà de votació.

Després d'haver dipositat els plecs a l'urna el senyor Quert ha procedit a la seva lectura, que donà aquest resultat:

Josep Serra, 10 vots; Antoni Sancristòful, 1 i en blanc, 1.

Resulta elegit, doncs, el senyor Josep Serra, el qual passa a ocupar la presidència. Dona les gràcies al nou Consistori i promet desenrotllar la seva tasca amb el millor encert possible, remarcant que s'ocuparia desseguit de portar l'aigua a la Barriada del Pla, de la qual en troba mancada.

Sense altre assumpte a discutir s'ha aixecat la sessió.

C.